Слухай ти, дурень божий! Мало даєш за мою голову. Десять тисяч марок — це не справжня ціпа. У мене в колгоспі один жеребець орловської породи коштує п'ятнадцять тисяч золотом. А ти за мене даєш паперових десять. Не збідніє твій Гітлер *, як і сто заплатить. Злидні його батька діти — звикли жити на шармачка! А ти сам хоч і генерал, та невмиваний, хоч вояка, та куций, хоч і вчений, та дурний...

Я, Карпо Макодзьоба, оголосив тобі війну, генерал фон Лер 2. А коли тебе чорт ухопить, я оголошу війну кожному гітлерівцю, який стане на твоє місце. Отак собі й знай. Я на вітер не звик говорити. Що скажу — зроблю. У мене й сини такі — як візьмуться, то не вирвешся! І двоє зятів до пари моїм дочкам. Всіх благословив на фронт—п'ятьох синів і двох зятів. Бач, який я багатий. І діти мої не конфузні: хто на коні — того не зіпхнеш, хто в танку — того невиколупнеш. На самольоті — як орли, у піхоті — як чорти.

Десять тисяч марок — скупенький твій хазяїн. А може, трохи набавиш? Сам знаєш — дешева рибка, погана юшка. Я не генерал, хоч ти й називаєш мене в твоєму оголошенні "генерал Макодзьоба". Я — вище генерала. Я — народ! Тепер розумієш, який ти дурний? Хіба народ можна купити?!

А може, я трохи й генерал. Коли ми захопили твій штаб, а ти в самих підштаниках вискочив у вікно, мені було приємно зазнайомитись із твоїми планами і потім викинути їх на смітник. А твій мундир із залізним хрестом мрії партизани надягли на опудало в городі, щоб гави не довбали огірків. От за що спасибі, так це за карти. І спасибі за позначки, де що стоїть, як називається і де аеродром. Ми встигли похазяйнувати добре, сам знаєш.

Одинадцять твоїх самольотів — як корова язиком злизала! А вісім згорілих танків — це тобі жук на паличці? А шістдесят п'ять машин догори раком? А сто сім мотоциклів? А ставок пального пам'ятаєш? А

штук двісті автоматів? А п'ять мостів? А гармат, а коней, а мін? І ти .після всього цього даєш за мене тільки десять тисяч?

Я — український народ, генерал фон Лер. Твій Гітлер мріє знищити мене, зітерти з лиця землі, щоб мою країну посіла фашистська наволоч, чума XX століття. Ніколи цього не буде! Ніяка сила не відірве мене од моєї землі. Роздуши мене геть танком, втовкмач на ступінь в землю, кожну кісточку розчави, кожну жилку розірви, я все одно встану і піду по моїй землі, і житиму, і буду сіяти, і сіятиму, ще й співатиму!

В чому й підписуюсь.

1 Г і т л е р Адольф (справжнє прізвище Шікльгрубер) — головний німецько-фащистський воєнний злочинець, проводир фашистської націонал-соціалістської партії, глава німецької фашистської держави. Встановив у Німеччині фашистський терор. Безпосередній ініціатор розв'язування другої світової війни 1939—1945 рр., віроломного нападу на Радянський Союз, масового знищення військовополонених і мирного населення на окупованій території. Після розгрому фашистської Німеччини покінчив життя самогубством.

2 ...оголосив тобі війну, генерал фон Лер.— У попередніх публікаціях фашистський генерал іменувався "фон Леєр".